

<http://www.israelsmisjonen.no/ressurser/materiell/andakter>

Troens livsforsikring

Efeserne 3,14-21

Alle mennesker har en religiøs identitet, også dem som forneker troen. Selv om ikke alle har et personlig trosliv, er troen en støtte når det røyner på, eller en forsikring ved livets slutt. Ikke sant?

For noen år siden ble det skrevet en sang der ulike gudsbilder ble presentert. I et vers ble Gud fremstilt som en snill gammel bestefar, i et annet vers som en automat: ”Jeg la på ei krone og trykka på knappen, og vips der var hjelpen på røde rappen”.

Mange ønsker å ha Gud i baklomma som en reserveløsning, eller plassere ham i arkivskapet som en forsikringspolise som kan innløses når behovet melder seg. Stort sett klarer vi oss bra selv, men enkelte ganger kan vi trenge en tilleggsytelse når egne ressurser ikke strekker til, enten det gjelder sykdom, familiekriser eller andre utfordringer i livet.

Søndagens tekst er utdrag fra et brev skrevet i fengselscellen i Roma. Paulus har fått sin dødsdom, og sender derfor et rundskriv til menigheter i Tyrkia som han har grunnlagt og besøkt. Efeserbrevet er et slags testamente, et avskjedsord, der det viktigste må formidles til venner som snart skal møte motstand og forfølgelse.

Paulus bekrefter Guds raushet: Gud kan i sin kraft gjøre uendelig mye mer enn det vi ber om og forstår. Derfor kan vi komme til ham med alle ting, både i gode og onde dager. Brevet handler likevel ikke om krisehjelp, men om den totale livskvalitet som også holder i døden: At Jesus ved troen kan bo i våre hjerter. Først da, sier apostelen, kan vi kjenne og erfare noe av bredden og lengden, høyden og dybden i Guds kjærlighet. Gud har ikke lovet oss et lett liv, men et nytt og rett liv. Det sørget han for da han lot Jesus dø for våre synders skyld.

En av de første jødene som kom til tro da Den Norske Israelsmisjon startet opp arbeid i Israel i 1949/50, var Chaim Aron. Han hadde gått jevnlig på bibeltimer i Tel Aviv i 3 år, og var i utgangspunktet svært kritisk til både jødisk og kristen tro. Han var ateist, og mente at eneste nytte med religionen var at rabbinere og prester kunne skaffe seg et levebrød. Likevel kom han sammen med kona til bibelundervisning.

Etter en av bibeltimene til misjonsprest Magne Solheim med tema om Guds nåde, måtte Chaim fortelle det som lå ham på hjertet:

- Pastor, om du hadde visst hvem jeg er, hadde du ikke sagt det du sa i bibeltimen. I over 25 år har jeg vært Guds fiende og kjempet mot ham både i ord og handling. Hvordan kan han da tilgi meg alt dette uten først å straffe meg?

Den kvelden fikk Chaim takke Gud for at han kunne ta imot en synder som ham.

Jesus ønsker ikke å være din tilfeldige gjest. Han vil flytte inn og bo hos deg, slik at også du kan kjenne ham og hans uendelige kjærlighet. Han er ikke bare en livsforsikring. Han er selve livet.

Rolf Gunnar Heitmann

Generalsekretær

Den Norske Israelsmisjon

rolf@israelsmisjonen.no